

Státní okresní archiv Tachov

223107010

Inventář

Archivní pomůcka č. 504

NAD č. 1361

Značka archivního souboru: Cše Staré Sedliště

Cech ševců Staré Sedliště

1641-[1725]

Zpracoval: Mgr. Helena Vetráková

Tachov 2024

I. Dějiny původce archivního souboru	3
Schuhmacherzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1641-1860)	3
II. Dějiny archivního souboru	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru	7
IV. Tematický popis a obsah archivního souboru	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení archivní pomůcky	8
Příloha č. 1 - Seznam použitých zkratek	9
Jednotky popisu	10
Listiny do roku 1850	10
Rejstřík korporativní	11
Rejstřík osobní	12
Rejstřík zeměpisný	13

I. Dějiny původce archivního souboru

Schuhmacherzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1641-1860)

CAM: 149486

sdružení řemeslníků a obchodníků

Užití jména: historická/dřívější podoba, němčina

Variantní označení: Cech ševců Staré Sedliště, užití: překlad, čeština

Působnost od: 25. 11. 1641

Poznámka ke vzniku: Cechovní artikule Jana Říčanského Kavky z Říčan pro Cech ševců ve Starém Sedlišti z 25. 11. 1641.

Zánik, zánik zrušením/změnou: 30. 4. 1860

Poznámka k zániku: Zánik na základě císařského patentu č. 227/1859 říšského zákoníku, kterým se vydává živnostenský řád.

Vztahy:

sídlo: Staré Sedliště (Staré Sedliště, Tachov, Česko)

Dějiny

Řemeslníci a kupci se sdružovali v ceších od přelomu 13. a 14. století. Cech mohl sdružovat řemeslníky z více městeček, která spadala pod jednu vrchnost. Cechy měly výsadu mílového práva (1 míli - tj. cca 9 km - od městských hradeb nesměl žádný řemeslník vyrábět ani prodávat své výrobky). Dalším právem cechu byl cechovní přímus, který nařizoval, že až na některé výjimky, musela být řemesla vykonávána pouze v rámci cechu. Cech měl ve znaku hlavně nástroje daného řemesla.

Samosprávná činnost cechů byla především v oblasti hospodářské, sociální a kulturní.

Cechy měly právo vydávat cechovní artikule (statuta), která jim poté musel potvrdit panovník nebo vrchnost. Obsahem statut byla ustanovení pro cech jako celek a pro příslušníky cechů, např. ustanovení o jeho správě a pravomoci na trzích, jaké výrobky může cech vyrábět a prodávat, příkazy týkající se soukromého života, podmínky pro přijetí za učedníka, tovaryše nebo mistra atd. Roku 1708 byl vydán dvorský dekret Josefa I., který obsahoval formulaci, že „cechy zřizovati, jim řády, výsady a svobody udělovati přísluší pouze vládě“. V roce 1731 byl vydán generální cechovní patent, který nařizoval předložení všech cechovních statut panovníkovi. Další zásah do cechovního zřízení přinesl rok 1739, kdy panovník vydal generální cechovní artikule, podle kterých byla upravena všechna cechovní statuta. Cechy byly rozdělené podle velikosti měst, sjednotily se jejich artikule a poplatky.

Cechovní záležitosti se projednávaly na schůzích představenstva a celého cechu. Cechmistrů předsedali těmto schůzím a spravovali cechovní majetek. Do cechovní truhly se ukládaly cechovní listiny, statuta, úřední knihy, výuční listy, pečtidlo a peníze. Obsahem cechovních statut byla ustanovení o správě a veřejné pravomoci cechu, zejména na trzích. Bylo také přesně určeno jaké výrobky může cech vyrábět a prodávat, aby nevznikla vzájemná konkurence mezi dvěma cechy. Další ustanovení se vztahovala na příslušníky cechu a jejich soukromý život. Byly stanoveny i pokuty a tresty za porušení těchto statut. Dále cechovní řády předepisovaly podmínky pro přijetí za učedníka, tovaryše nebo mistra, ustanovení pro výrobu zboží, o cenách výrobku, o vdovách po mistrech a jejich právech.

Dokumenty cechu byly uloženy, jak již bylo výše uvedeno, v cechovní truhle. Podle generálních cechovních artikulí z roku 1739 měla mít cechovní truhla dva zámky a jeden klíč měl uchovávat vrchnostenský inspektor. Od roku 1781 si měly cechy vyzvedávat na magistrátu opisy vydaných nařízení a opisovat si je do vlastní knihy a předčítat je všem mistrům na hlavní čtvrtletní schůzi. Nejdůležitějšími dokumenty (nepočítaje samozřejmě privilegia) informujícími o činnosti cechu byly cechovní knihy. Ty lze rozdělit na několik

skupin. Do knih památných, pamětních (libri memorabilium, Gedenkbücher) byla opisována cechovní statuta, privilegia a další důležité písemnosti. Do knih dekretů náležela nařízení městské správy, gubernia a panovníka. Jejich vedení bylo nařízeno od roku 1781. Do mistrovských register byly zapsány zápisy ze schůzí mistrů a jejich usnesení, dále smlouvy o přijetí učedníka, smlouvy se zákazníky o dílo atd. Do knihy počtů (Raitbücher, Rechnungsbücher) se zaznamenávaly příjmy a výdaje cechu. Nově se hlásící učni byli zapisováni do knihy přijatých učedníků (Aufdingsbuch) zároveň s poznámkou o zaplacení poplatku. Podobně se vedly i knihy vyučených učedníků (Freisprechungsbuch) a knihy nově přijatých mistrů (Meisterbuch). Menší cechy mohly mít pouze jednu knihu, do které zapisovaly všechny záznamy.

V 19. století již cechovní systém brzdil rozvoj volného podnikání, a proto byly cechy císařským patentem č. 227/1859 říšského zákoníku (dále jen ř. z.) k 30. dubnu 1860 zrušeny. Místo cechů se ustanovila živnostenská společenstva.

K počátkům řemeslné výroby v městečku Staré Sedliště, které bylo součástí alodního statku Staré Sedliště, se nedochovalo příliš informací. První zmínka o existenci cechů v městečku pochází z roku 1641, kdy byly ševcovskému cechu uděleny cechovní artikule tehdejším majitelem panství Janem Říčanským Kavkou z Říčan. V berní rule z roku 1654 byli pro Staré Sedliště uvedeni tito řemeslníci: 5 tkalců, 4 pekaři, 4 koželuhové, 4 ševci, 3 truhláři, 2 hrncíři, 2 kováři, 2 tesaři, 2 krejčí, 2 řezníci, 1 mlynář, 1 sládek, 1 uzdař, 1 bečvář, 1 zedník, 1 provazník a 1 mandlír. V městském privilegii z roku 1657 (AM Staré Sedliště, inv. č. 1) byly povoleny dva výroční trhy a týdenní trhy, jinak žádné zmínky o řemeslech listina neobsahuje. V tereziánském katastru platném k roku 1757 byl uveden následující soupis řemeslníků: 6 řezníků, 5 tkalců, 3 ševci, 3 krejčí, 2 pekaři, 2 truhláři, 2 bednáři, 2 koželuzi, 1 kovář, 1 zámečník, 1 kolář, 1 sklenář, 1 barvíř na černo, 1 hrncíř, 1 provazník, 1 kloboučník, 1 kramář. V původní fasci téhož katastru z let 1713-1716 bylo uvedeno 5 ševců, 5 tkalců, 3 koželuzi, 2 pekaři, 2 krejčí, 2 truhláři, 2 mlynáři, 1 hrncíř, 1 sládek, 1 lazebník. K 1. lednu 1835 provozovali své řemeslo ve Starém Sedlišti tito řemeslníci: 7 řezníků, 5 ševců, 3 pekaři, 3 lnáři, 2 krejčí, 2 koželuhové, 1 bednář, 1 sklenář, 1 klempíř, 1 kožešník, 1 perníkář, 1 komíník, 1 zámečník, 1 kovář, 1 barvíř na černo, 1 mydlář, 1 provazník, 1 truhlář, 1 hrncíř, 1 kolář, 1 koželuh na bílo, 1 tesař.

K cechům ve Starém Sedlišti se dochovaly archiválie pro 4 různá cechovní sdružení, tj. pro cech ševců, pro cech koželuhů, pro cech řezníků a nejvíce pro sdružený cech kovářů, kolářů, truhlářů, zámečníků, puškařů a bečvářů.

Samostatný cech ševců začal fungovat ve Starém Sedlišti nejpozději v roce 1641, kdy byly majitelem panství Janem Říčanským Kavkou z Říčan uděleny cechu artikule o 15 bodech. S ohledem na dochované archiválie nelze o činnosti starosedlištského cechu ševců zjistit žádné bližší údaje. Je však jasné, že samostatný cech existoval až do roku 1860, neboť v archivním fondu Sdružené cechy Staré Sedliště nejsou o ševcích žádné informace.

Vnitřní struktury korporace

Cechovní mistři (cechovní přisežní, cechovní starší - představenstvo);
tovaryšové;
učedníci;
cechovní inspektor.

Vnitřní organizace cechu a jeho působnost se lišila podle velikosti cechu. V čele cechu byl různý počet cechovních mistrů, cechovních přisežných nebo cechovních starších (představenstvo). Představené cechu musela schválit městská rada. Cechmistři skládali městské radě přísahu a ta některé z nich vybrala jako mistry odpovědné za úroveň a chod řemesel daného cechu. Cechmistři kontrolovali mimo jiné kvalitu a ceny na městském trhu. Měli právo vyloučit řemeslníka z trhu, pokud prodával výrobky špatné jakosti.

Než byl žadatel přijat do cechu jako učedník, musel předložit několik osobních dokladů. Listem zachovacím prokázal řádné chování a list řádného zplození na svět potvrzoval manželský původ. Později byly tyto informace zapisovány pouze do jednoho dokumentu. Od roku 1731 předkládal učedník místo listu zachovacího list rodný a křestní. Vrchnostenský konsens, který opravňoval k vyučení v jiném panství, musel předložit poddaný, a to až do roku 1781, kdy bylo zrušeno nevolnictví. Zavedením povinné školní docházky musel učedník předložit ještě potvrzení, tzv. atest, od duchovního, že byl vyučován náboženství, a vysvědčení z triviální nebo hlavní školy, kde se musel učit alespoň dva roky. Od roku 1774 museli mladí lidé do 20 let navštěvovat nedělní

opakovací hodiny.

Učedník, jenž byl nejnižší postavený v cechovní hierarchii, se učil u mistra přibližně čtyři až šest let. Do učení mohl vstoupit jen ten, kdo byl počat v manželském svazku. Nemanželské děti si musely žádat o zvláštní povolení od panovníka nebo zeměpanského úřadu. Volný přístup nemanželských dětí k řemeslu byl umožněn až po roce 1731 generálním cechovním patentem. Po vyučení učeň složil tovaryšskou zkoušku a získal výuční list (Freisprechungsbrief, Freisagungsbrief). Po vyučení se měly vracet osobní dokumenty (zachovací listy, vrchnostenské konsensy atd.), ale někdy si tovaryši vzali jen výuční list a zbytek dokumentů v cechovní truhlici nechali. Tovaryši získávali své zkušenosti při vandrování i v cizině, nebo mohli zůstat pracovat u svého mistra. Na vandr si tovaryš opatřil opis rodného listu, výučního listu a od roku 1731 list osvědčující (atest, Kundschaft), který obsahoval údaje o rodišti, stáří, postavě, vlasech a jak dlouho v místě pracoval. Povolení (konsens) k opuštění vojenského odvodního okrsku dostávali tovaryši po vydání patentu Marie Terezie, uveřejněného Českým guberniem 8. 4. 1771, kterým se oznamovalo rozdělení zemí na odvodní okrsky, založení vojenských knih a vedení záznamů o osobách podléhajících vojenské povinnosti a jímž byl stanoven způsob odvodu do vojska; a dále patentu Marie Terezie z 10. 3. 1773, kterým se vydávalo nařízení upravující povinnou vojenskou službu v českých a rakouských dědičných zemích.

Vandrovnické knížky byly zavedeny na základě patentu Františka I. z 24. 2. 1827, kterým se nařizuje jednotné vydání vandrovnických knížek pro řemeslnické tovaryše a dělníky s platností od 1. 5. 1829. V Čechách byly zavedeny dekretem Českého gubernia z 12. 12. 1828 č. 224 Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Böhmen für das Jahr 1828. Vandrovnické knížky měly nahradit předešlé písemnosti, které si tovaryš musel s sebou brát na vandr.

Pokud se chtěl tovaryš usadit a stát se mistrem v některém z cechů, musel složit mistrovskou zkoušku a zhotovit mistrovské dílo (mistrovský kus). Pro vstup do cechu také musel předložit dokumenty o vyučení. Po schválení se stal řádným členem cechu, tedy mistrem cechu, musel zaplatit všechny poplatky a vystrojil mistrovskou hostinu.

Dozorem nad cechy byli pověřeni cechovní inspektoři jmenovaní vrchností, jejichž funkce dozoru nad činností cechů byla zavedena v roce 1731, resp. 1739 cechovními normami pro české země. Cechovní inspektoři bývali spolu s cechovními písaři přítomni cechovním schůzím. Pro cech ševců ve Starém Sedlišti není jméno cechovního inspektora doloženo.

Funkce korporace

Samosprávná činnost v oblasti hospodářské, sociální a kulturní:

- dohled nad místními ševcovskými řemeslníky a obchodem;
- dohled nad kvalitou a dostatkem zboží na trhu;
- dohled nad hygienou a bezpečností při výrobě;
- projednávání sporů mezi členy cechu;
- dohled nad chováním členů cechu;
- sociální výpomoc členům cechu v nouzi.

Normy - konstitutivní

Cechovní artikule Jana Říčanského Kavky z Říčan, majitele alodního statku Staré Sedliště, z 25. 11. 1641;

generální cechovní patent Karla VI. z 16. 11. 1731;

generální cechovní artikule Karla VI. z 5. 1. 1739;

patent Františka I. z 24. 2. 1827, kterým se nařizuje jednotné vydání vandrovnických knížek pro řemeslnické tovaryše a dělníky s platností od 1. 5. 1829 – zaveden v Čechách dekretem Českého gubernia z 12. 12. 1828 č. 224 Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Böhmen für das Jahr 1828;

císařský patent č. 227/1859 ř. z., kterým se vydává živnostenský řád.

Zdroje informací

Archivní příručka: sborník přednášek o archivní praxi. Uspořádali Miloslav Volf a Antonín Haas. V Praze, 1948, s. 215–218.

ČADKOVÁ, Iva - ZAHRADNÍKOVÁ, Magda. Berní rula – Kraj Plzeňský. Praha: Státní ústřední archiv v Praze, 2002.

CHALUPA, Aleš a kol. Tereziánský katastr český – Rustikál (kraje K - Ž). Praha: Archivní správa ministerstva vnitra, 1966.

JANÁČEK, Josef. Přehled vývoje řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1963.

KINKOROVÁ, Radka. Inventář. Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem. Horšovský Týn, 2015.

KUCHAROVÁ, Hedvika. Rod Brisigellů v Čechách: Heraldická ročenka 1998. Praha: Heraldická společnost, 1998.

Patenty: katalog sbírky patentů Státního ústředního archivu v Praze. Zpracovali Květa Kulířová a Rudolf Sander. Praha: Archivní správa ministerstva vnitra, 1956.

PELANT, Jan. Erby české, moravské a slezské šlechty. Praha, 2013.

SEDLÁK, Vladimír J. O ceších a jejich archivech, in: VOLF, Miroslav – HAAS, Antonín. Archivní příručka: Sborník přednášek o archivní praxi. Praha: Svoboda, 1948.

SMRŽ, Jiří. Cechy v pražských městech: od prvních zpráv ve 13. století až do jejich zrušení v roce 1860. Praha; Dolní Břežany: Archiv hlavního města Prahy; Scriptorium, spolek pro nekomerční vydávání odborné literatury, 2019.

SOMMER, Johann Gottfried. Das Königreich Böhmen statistisch-topographisch dargestellt. Sechster Band – Pilsner Kreis. Prag: J. G. Calve'sche Buchhandlung, 1838, s. 176.

Státní okresní archiv Tachov, fond Archiv města Staré Sedliště, listina inv. č. 1 - privilegium z 15. 11. 1657.

Státní okresní archiv Tachov, Cech ševců Staré Sedliště.

WINTER, Zikmund. Dějiny řemesel a obchodu v Čechách v XIV. a v XV. století. Praha, 1906.

WINTER, Zikmund. Řemeslnictvo a živnosti 16. věku v Čechách. Praha, 1909.

ZŘÍDKAVESELÝ, František a kol. Brno - město řemesel, průmyslu a obchodu. Brno, 1993, s. 12.

II. Dějiny archivního souboru

Dějiny jednotky popisu:

V době existence cechů bývaly dokumenty uloženy v cechovní truhlici. Podle generálních cechovních artikulí z roku 1739 měla mít cechovní truhla dva zámky a jeden klíč měl uchovávat vrchnostenský inspektor. Vzhledem k tomu, že z činnosti ševcovského cechu ve Starém Sedlišti se dochovala jediná listina, nelze zjistit bližší informace o existenci a ukládání dokumentů cechu.

Po zrušení činnosti cechů přebírala dokumenty nově ustanovená živnostenská společenstva. V případě Starého Sedliště však nemáme dochované žádné zmínky o jejich činnosti a tak není jasné, kde byly cechovní písemnosti uloženy do doby než byly předány do tehdejšího Okresního archivu Tachov se sídlem ve Strýbře.

Přímý zdroj akvizice:

S největší pravděpodobností se archiválie cechů dostaly do tehdejšího Okresního archivu Tachov se sídlem ve Strýbře společně s archiváliemi městečka Starého Sedliště do roku 1945. Kdy se tak stalo není jasné, ale EL JAF 316 (AM Staré Sedliště) byl založen až v roce 1968. V EL JAF zavedeném k 31. prosinci 1968 bylo totiž v rubrice „Instituce, z jichž činnosti fond vznikl“ zaznamenáno mimo jiné „Cechy?“.

Při vnitřní revizi fondů v roce 1999 byly archiválie týkající se činnosti cechů z archivního fondu AM Staré Sedliště vyčleněny a došlo k založení nového archivního fondu Cechy Staré Sedliště s EL NAD 626. V té době archivní fond obsahoval 2 listiny z let 1641 a 1687 a 1 karton z let 1667-1851. Tento stav následně potvrdila i generální inventura provedená v roce 2001.

Archivní fond Cech ševců Staré Sedliště, který obsahuje pouze jednu listinu z let 1641- [1725], byl vyčleněn při inventarizaci archivního fondu Sdružené cechy Staré Sedliště, protože svou agendu vedl cech samostatně.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Způsob uspořádání:

Archivní fond je torzovitý a většina archiválií je dnes ztracena. Protože obdobně dopadly i materiály městečka před rokem 1945, lze usuzovat, že dokumenty podlely po roce 1945 všeobecnému nezájmu o německé písemnosti. Je však možné, že materiály byly zničeny již dříve s ohledem na skutečnost, že se jednalo o zaniklý subjekt, jehož dokumenty již neměly žádnou úřední hodnotu.

V rámci inventarizace fondu nebyla provedena vnitřní skartace.

Budoucí přírůstky:

Budoucí přírůstky nejsou očekávány.

Fyzický stav jednotky popisu a technické požadavky:

Fyzický stav listiny není dobrý. Na listině jsou menší chybějící části pergamenu, skvrny od plísně, vybledlý inkoust.

Charakter poškození:

plísněmi; trhliny, přelomení; vodou

Pravidla zpracování:

Základní pravidla pro zpracování archiválií. Praha : Odbor archivní správy a spisové služby MV ČR, 2015. ISBN 978-80-86466-78-1.

Metodický pokyn ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č.j. SOAP/006-0767/2010 z 12. 3. 2010.

IV. Tematický popis a obsah archivního souboru

Tematický popis:

Jedinou dochovanou archiválií pro cech ševců Staré Sedliště je listina z let 1641-[1725] (ref. ozn. 1//1), ve které jsou uděleny v 15 bodech cechovní artikule.

Odhad datace listiny vychází z opisu privilegia pro cech koželuhů ve Starém Sedlišti, které František Ignác svobodný pán Wunschwitz potvrdil v roce 1725.

Jazyk archiválií popsaných pomůckou:

němčina

Jazyk archivního souboru (v evidenci NAD):

němčina

Počet zpřístupněných evidenčních jednotek:

Evidenční jednotka	Počet	Datace
listiny do roku 1850	1	25.11.1641-[10.2.1725]

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení archivní pomůcky

Informace o zpracování:

Archivní fond uspořádala v roce 2020 a inventář vyhotovila v roce 2020 a 2024 Helena Vetráková ve Státním okresním archivu Tachov.

Prameny a literatura:

Viz Zdroje informací v I. kapitole.

Zpracovatel jednotky popisu: Vetráková, Helena, Mgr. (působnost od 2009-)

Datum popisu: 23. července 2024

Příloha č. 1 - Seznam použitých zkratk

AM	archiv města
EL	evidenční list
ej.	evidenční jednotka
inv. č.	inventární číslo
JAF	Jednotný archivní fond
lio	listina do roku 1850
NAD	Národní archivní dědictví
poř. č.	pořadové číslo
ref. ozn.	referenční označení
ř. z.	říšský zákon
SOA	státní oblastní archiv
SOAP	Státní oblastní archiv v Plzni
SOkA	Státní okresní archiv

223107010/1361	1		
----------------	---	--	--

Cech ševců Staré Sedliště

1	1	2	
---	---	---	--

Listiny do roku 1850

2	1//1	3	lio 1
---	------	---	-------

neplatná signatura: I A 160

Jan Říčanský Kavka z Říčan uděluje 25. listopadu 1641 25. listopadu 1641, 18. září
ševcovskému cechu artikule (15 bodů). 1669, 10. února 17[25]

němčina; originál; šířka 740 mm, výška 510 mm - plika 65 mm; pergamen

vydavatel: Kavka z Říčan, Jan (asi 1570-1645)

příjemce: Schuhmacherzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1641-1860)

pečetitel: Kavka z Říčan, Jan (asi 1570-1645); Brisigell, Oswald (asi 1651-1713); Wunschwitz, František Ignác (1683-1769)

místo vydání: Karlštejn (Beroun, Česko)

tematický popis jednotky popisu: Pečeť vydavatele přivěšena uprostřed listiny. Listinu na plíce konfirmoval Oswald Brisigell 18. září 1669 a přivěsil k ní i svou pečeť. Naposledy listinu konfirmoval další majitel panství František Ignác svobodný pán Wunschwitz 10. února 17[25]. Jeho konfirmace je umístěna na dorzální straně listiny a rovněž František Ignác svobodný pán Wunschwitz přivěsil na listinu svou pečeť, která je dnes ztracená a zbylo jen dřevěné pouzdro přivěšené na zeleno růžových hedvábných stuhách.

počet otisků původní a současný: 3/2

fyzický stav jednotky popisu a technické požadavky: Fyzický stav listiny není dobrý. Na listině jsou menší chybějící části pergamenu, skvrny od plísně, vybledlý inkoust. Listina byla restaurována v SOKA Domažlice se sídlem v Horšovském Týně v roce 2002.

charakter poškození: plísněmi, trhliny, přelomení, vodou

3	1//1/1	4	
---	--------	---	--

Přivěšená pečeť Jana Říčanského Kavky z Říčan 25. 11. 1641

pečeť, odlitek pečeti, otisk typáře

němčina; originální pečeť; průměr pečeti 42 mm; pečeť z červeného vosku přivěšená k listině na žlutém provázku v misce z přírodního vosku

majitel: Kavka z Říčan, Jan (asi 1570-1645)

opis, nápis, exerque: KAVKA [.....] RZICANSKY

popis obrazu v poli typáře či otisku: Štít se třemi leknínovými listy uprostřed spojenými stonky.

3	1//1/2	5	
---	--------	---	--

Přivěšená pečeť Oswalda Brisigella 18. 9. 1669

pečeť, odlitek pečeti, otisk typáře

němčina; originální pečeť; průměr pečeti 35 mm; pečeť z červeného vosku v dřevěném pouzdře přivěšená na růžovo-zelených hedvábných stuhách

majitel: Brisigell, Oswald (asi 1651-1713)

opis, nápis, exerque: OSWALDUS LIBER BARO.D.BRISIGELL

popis obrazu v poli typáře či otisku: Dělený štít, v horním poli orlice, v klenotu hlava loveckého psa. edice a literatura: KUCHAROVÁ, Hedvika. Rod Brisigellů v Čechách. Heraldická ročenka, 1998, s. 18-26.

Rejstřík korporativní

Schuhmacherzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1641-1860), sdružení řemeslníků a obchodníků

1, 3

Rejstřík osobní

Brisigell, Oswald (asi 1651-1713), šlechtic, svobodný pán	3, 5
Kavka z Říčán, Jan (asi 1570-1645), český šlechtic, příslušník panského stavu	3, 4
Wunschwitz, František Ignác (1683-1769), český šlechtic s titulem svobodný pán	3

Rejstřík zeměpisný

Karlštejn (Beroun, Česko)

3

Název archivní pomůcky: Cech ševců Staré Sedliště

Značka archivního souboru: CŠe Staré Sedliště

Časové rozmezí archivní pomůcky: 1641-[1725]

Počet evidenčních jednotek zpřístupněných archivní pomůckou: 1 (lio, 1, 25.11.1641-[10.2.1725])

Počet jednotek popisu, které lze na základě archivní pomůcky zpřístupnit: 5

Rozsah archivní pomůckou zpřístupněných archiválií: 0,04 bm

Stav archivní pomůckou zpřístupněných archiválií ke dni: 23. července 2024

Zpracovatel archivního souboru: Mgr. Helena Vetráková

Archivní pomůcku sestavil: Mgr. Helena Vetráková

Počet stran archivní pomůcky: 14

Archivní pomůcku schválil: Mgr. Jan Edl, 23. července 2024 (čj. SOAP/90-213/2024)